

УДК 351.84:001.895
DOI 10.15673/fie.v18i2.3577

Кадлубович Т.І.

кандидат політичних наук, доцент
кафедра міжнародних відносин та політичного консалтингу
Заклад вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»
вул. Львівська, 23, м. Київ, Україна, 03115
E-mail: ktanka17@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2021-2070>

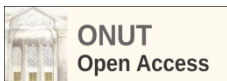
Дабіжа В.В.

кандидат наук з державного управління, доцент
кафедра міжнародних відносин та політичного консалтингу
Заклад вищої освіти «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»
вул. Львівська, 23, м. Київ, Україна, 03115
E-mail: verynchik@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7000-4635>

ПРОЄКТ «БЕЗПЕЧНЕ МІСТО» ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНТЕГРАЦІЇ ІННОВАЦІЙ У СОЦІАЛЬНУ ПОЛІТИКУ

У статті зроблено спробу довести, що проєкт «Безпечне місто» є не лише інноваційним технічним засобом моніторингу життєдіяльності громадян, але й ефективним інструментом інтеграції інновацій у соціальну політику, спрямованого на підвищення рівня безпеки, інклюзивності та якості життя суспільства. Зроблено висновок про те, що інформаційно-аналітичний комплекс «Безпечне місто» є складною ієрархічною системою, яка функціонує на декількох рівнях та складається із взаємопов'язаних підсистем безпеки, автоматизації, координації та взаємодії, а також екологічної підсистеми. Водночас, це базовий елемент цифрової трансформації міського управління, який дозволяє створити єдиний інформаційний простір міста для досягнення цілей сталого розвитку та впровадження інновацій у соціальну політику. Він виступає стратегічним підґрунтям повоєнного відновлення українського міста.

Ключові слова: публічне управління, державна політика, соціальна політика, проєкт «Безпечне місто», безпека.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями.

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується невизначеністю та неспокійністю. На перший план виходить потреба людини у безпеці, яка, згідно з концепцією А. Маслоу, є базовою потребою особистості. Щоб задовольнити цю потребу, держава, як головний інститут політичної системи, повинна спрямовувати свої зусилля на реалізацію соціальної політики, робити цей вид політики пріоритетним. Інновації публічного управління виступають саме тим інструментом, який допомагає державі виконувати свою соціальну функцію на новому рівні, реалізуючи базову потребу в безпеці шляхом створення «розумного та турботливого середовища». Таке середовище може забезпечити проєкт «Безпечне місто». Водночас потенціал використання інформаційних технологій в публічному управлінні як дієвий інструмент соціальної політики залишається недооціненим. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю інтенсифікації інтеграції сучасних цифрових, організаційних та управлінських інновацій у гуманітарний

контур державного управління, де технологічний контроль перетворюється на інструмент превентивного захисту прав, підвищення якості життя та інклюзивності міського середовища.

Аналіз останніх публікацій по проблемі.

Тезу про те, що соціальна структура міст змінюється під дією інформаційних потоків та технологій, обґрунтував ще М. Кастельс [16]. У сучасному науковому дискурсі питання впровадження цифрових технологій до управлінських практик розглядаються зарубіжними та вітчизняними вченими. Серед зарубіжних дослідників варто звернути увагу, наприклад, на дослідження М. Ангеліду, яка обґрунтовує концепцію «Social Smart City», використання цифрових сервісів для управління містом, доводить, що впроваджувати цифрові технології (зокрема, системи відеоспостереження та штучного інтелекту) суто заради технологічного контролю недоцільно, обґрунтовує концепцію Social Smart City та зазначає, що інтеграція смарт-систем у соціальну політику (навігація для осіб з інвалідністю, моніторинг екології) підвищує якість життя всієї громади [12; 13; 14]. Інший дослідник, Р.

Кітчин [17; 18], аналізуючи етичний вимір концепції «Безпечного міста», пропонує концепцію «цифрового гуманізму» в публічному управлінні, де збір даних із камер спостереження та датчиків має чітко підпорядковуватися превентивному захисту прав громадян і створювати суспільну цінність, а не перетворюватися на інструмент тотального стеження. Цифровізація управління є також предметом аналізу і нідерландських науковців – А. Оздемір, К. Куртїт, П. Нейкамп [19], які доходять висновку про необхідність координації цифрових інновацій із соціальними потребами громади.

Натомість у вітчизняному науковому просторі дослідження проекту «Безпечне місто» спрямовують увагу переважно на правові аспекти використання цифрових інструментів та технічний моніторинг інфраструктури. Так, аналіз проблем співвідношення приватних і публічних інтересів у сфері формування безпечного середовища в Україні здійснює Д. Сергєнюк [10], визначаючи роль суб'єктів публічного адміністрування у цьому процесі. Вплив процесів цифровізації на правоохоронну систему України та використання у цій площині програми «Безпечне місто» є предметом дослідження Ю. Тимошенко та Д. Кисленко [11]. В. Негребецький вивчає досвід впровадження інтелектуальних систем відеомоніторингу в правоохоронну діяльність високотехнологічних країн [6]. О. Пустовіт, І. Крилова [9] обґрунтовують запровадження програми «Безпечне місто» в Україні на державному рівні, досліджуючи напрямки розвитку та модернізації систем публічної безпеки в Україні з використанням систем відеоспостереження. І. Дрок [3] аналізує можливості та ефективність впровадження системи «Безпечне місто» як інструменту контролю за дотриманням законодавства на транспорті. Разом з тим, вітчизняні науковці пропонують праці, де означена проблематика розглядається через призму електронного урядування (E-governance) та смарт-міст [1; 5], а також крізь контур взаємодії поліції, муніципалітетів та превентивної діяльності. Останнім часом усе частіше вивчається безпековий та гуманітарний виміри цифровізації громад в умовах сучасних криз [8]. Водночас, попри значний масив напрацювань, відсутні комплексні дослідження потенціалу проекту «Безпечне місто» як безпосереднього інструменту соціальної політики.

Формулювання цілей дослідження. Отже, метою статті обґрунтування концепції та механізмів застосування проекту «Безпечне місто» як інноваційного інструменту соціальної політики, спрямованого на підвищення рівня безпеки, інклюзивності та якості життя суспільства.

Виклад основних результатів та їх обґрунтування. У ст. 3 Конституції України найвищою соціальною цінністю визначено людину, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпеку [4]. Реалізація та захист цієї цінності здійснюється через систему публічного управління та формування людиноцентричної соціальної політики, яка на сучасному етапі розвитку потребує залучення інноваційного потенціалу смарт-систем. У цьому контексті державну соціальну політику

варто розглядати не лише як інструмент гармонійного розвитку суспільства, соціального захисту населення, але й як стратегічну діяльність із забезпечення комплексної соціальної безпеки та регулювання суспільних процесів. Саме вона посідає провідне місце у створенні безпечного середовища як базової умови для сталого людського розвитку.

Стратегічним орієнтиром забезпечення національних інтересів та зростання якості життя населення є Указ Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» [7]. Серед ключових завдань цього документа закріплено «створення стійкої інфраструктури, сприяння всеохоплюючій і сталій індустріалізації та інноваціям», що легітимізує необхідність інтеграції смарт-систем у практику публічного управління.

Однією з таких смарт-систем є інформаційно-аналітичний комплекс «Безпечне місто». Дослідники розглядають його як концепцію сучасного міста, що базується на забезпеченні комфортних і захищених умов життєдіяльності населення за допомогою інноваційних цифрових технологій [10, с.56]. В основі концепції лежить використання сучасних цифрових технологій, включаючи системи відеоспостереження, аналітичні платформи та канали обміну даними між різними службами [6, с.415-416]. Впровадження таких технологій дозволяє не лише економічно й екологічно використовувати всі ресурси міста, але й одночасно забезпечувати базову соціальну потребу людини – потребу у безпеці.

Безпека сучасного міста є складною системою [9, с.128; 10, с.56], яка включає в себе підсистеми безпеки, автоматизації, координації та взаємодії, а також екологічну підсистему. Всі ці підсистеми контролюються за допомогою проекту «Безпечне місто». Дослідники [6, с.415-416; 9, с.128] зазначають, що реалізація програми «Безпечне місто» дозволяє максимально забезпечити безпеку на вулицях і дорогах міста, ефективно протидіяти кримінальним та терористичним загрозам, моніторити безпекову ситуацію у дворах житлових будинків, виявляти акти вандалізму та правопорушень. Відеомоніторинг навколо шкіл та дитячих майданчиків зменшує тривогу батьків за життя та здоров'я дитини, дозволяє відчувати безпеку та спокій. Забезпечення «кнопками тривоги» банків, магазинів, шкіл, інших організацій дозволяють людині відчувати, що про неї піклуються, забезпечують безпечний простір, захищають. В умовах воєнного стану, зазначає І. Дрок, Національна поліція України, Національна гвардія та органи територіальної оборони за допомогою портативних терміналів, які надають мобільний доступ до міських камер, використовують систему «Безпечне місто» як «додатковий рівень верифікації під час пропускового контролю» [3, с.374]. Зокрема, технічні можливості комплексу забезпечують експрес-перевірку транспортних засобів на підступах до блокпостів, дозволяють оперативно перевіряти їх за розшуковими реєстрами (на предмет викрадення, фальсифікації номерних знаків чи причетності до протиправних дій, таких як вибухи чи незаконні переміщення).

Підсистема автоматизації означає, що багато складних процесів можна спростити, покращити їх організацію, оптимізувати управління ними. Такими сфе-

рами може бути дорожній рух, громадський транспорт, автоматизація роботи світлофорів, ліфтів, освітлення вулиць та під'їздів, відображення об'єктів на картах, встановлених у метро, на вулицях тощо.

Екологічна підсистема комплексу «Безпечне місто» забезпечує безперервний контроль за станом атмосферного повітря, водних ресурсів, рівнем радіаційного фону тощо. Оскільки екологічна безпека є невід'ємною частиною захищеного життєвого середовища людини, екологічний моніторинг створює дієвий інструмент мінімізації екологічних ризиків для найбільш вразливих верств населення (дітей, літніх людей, осіб із хронічними захворюваннями) та забезпечує реалізацію одного із завдань соціальної політики – турботу про здоров'я громадян. У межах інформаційно-аналітичного комплексу збір екологічних даних у реальному часі за допомогою IoT-датчиків забезпечує органи публічної влади масивом «великих даних» (Big Data), що дозволяє зробити процес прийняття управлінських рішень щодо стабілізації й покращення екологічної ситуації в місті ефективним та оперативним.

Підсистема координації та взаємодії покращує комунікацію між усіма суб'єктами публічного управління та муніципальними службами, оскільки інформація передається до єдиного центру обробки даних, де у режимі реального часу здійснюється їх аналіз. Це дозволяє не лише оперативно реагувати на порушення громадського порядку, дорожні інциденти та інші небезпечні ситуації, але й формувати комплексну картину безпеки міста та підвищувати ефективність управлінських рішень. Аналітичні інструменти комплексу «дозволяють не лише фіксувати події, а й здійснювати їх автоматичну класифікацію, виявляти підозрілу поведінку та прогнозувати ризики» [6, с.415-416]. Крім того, зазначає В. Негребський [6, с.415-416], система інтегрується з іншими інформаційними ресурсами, що сприяє взаємодії між різними службами – поліцією, органами місцевого самоврядування, аварійними та комунальними службами – та забезпечує комплексний підхід до управління безпекою міського середовища.

Отже, безпечне середовище є складною ієрархічною системою, яка функціонує на декількох рівнях. Зокрема, Д. Сергенюк виділяє три рівні архітектури системи безпеки: рівень моніторингу (забезпечується камерами відеоспостереження, комплексами екстреного зв'язку та інформаційними системами); рівень доставки, накопичення, зберігання та обробки інформації; рівень управління, аналізу та прийняття рішень (ситуаційні центри, диспетчерські служби, локальні центри моніторингу) [10, с.56]. Відповідно, безпечне середовище – це комплекс технічних, інноваційних та управлінських механізмів, які забезпечують задоволення потреби людини у безпеці та захисті.

Отже, аналіз наукових джерел засвідчує, що комплекс «Безпечне місто» стає базовим елементом цифрової трансформації міського управління через формування єдиного інформаційного простору, який інтегрує відеоспостереження, аналітичні сервіси та канали взаємодії правоохоронних органів із муніципальними службами [6, с.415-416]. Водночас у сучасних реаліях України цей проект постає дієвим інструментом впро-

вадження інновацій у соціальну політику міста та держави, трансформується у високотехнологічний механізм сталого розвитку громад і виступає стратегічним підґрунтям для їхнього повоєнного відновлення.

На перший погляд, проект «Безпечне місто» сприймається суто як технологічна чи безпекова ініціатива, спрямована на розгортання мереж відеоспостереження, датчиків та систем штучного інтелекту. Проте його фундаментальна основа та кінцева мета лежать саме в площині соціальної політики. Цифрова трансформація міського простору за допомогою smart-технологій оптимізує якість життя, підвищує рівень соціальної захищеності та згуртованості. Завдяки формуванню інклюзивного простору цей комплекс виступає дієвим інструментом забезпечення соціальної справедливості й стає надійною базою для зростання довіри громадян до органів публічного управління.

Реалізація цих соціальних ефектів на практиці підтверджується низкою переконливих аргументів, пов'язаних із безпосереднім функціонуванням системи «Безпечне місто».

По-перше, підсистема безпеки створює рівні умови для всіх громадян незалежно від місця їхнього проживання, забезпечує неупередженість та безсторонність правового контролю, захист найбільш вразливих верств населення. Прикладом цього може бути моніторинг швидкості на дорогах та дотримання правил дорожнього руху взагалі. Відеозаписи можуть надати чітку інформацію про винуватця ДТП. Інтеграція відеоспостереження у прибудинкових зонах та поблизу закладів освіти допоможе уникнути булінгу, насилля, низки правопорушень. Наслідком стане психологічний комфорт, люди частіше стануть бувати на вулицях, спілкуватися, а це, в свою чергу, покращить соціальну згуртованість, солідарність. Крім того, буде ще один наслідок – легітимізація правоохоронних органів та підвищення рівня загальної довіри до інститутів публічної влади.

По-друге, автоматизація сприятиме організації безбар'єрного інклюзивного середовища. Так, розумні світлофори допоможуть безпечно перейти дорогу людям із вадами зору або слуху. За допомогою камер із функцією інтелектуального аналізу поведінки та розпізнавання облич можна швидко знайти літню людину, або дитину, які заблукали та загубилися.

По-третє, швидка комунікація дозволить швидко реагувати на випадки підліткової злочинності, інші прояви криміногенної ситуації, а це змінить соціальну динаміку всього міста, у якому зникнуть так звані «маргінальні» зони, вирівняє безпековий та соціальний статус різних територіальних одиниць міста.

По-четверте, акумуляція та аналіз великих даних (Big Data) у межах проекту дозволяє осучаснити соціальну політику, надати їй превентивного характеру, наприклад, у випадках, коли аналітика звертає увагу на скупчення підлітків у певному районі міста, що загрожує девіантною поведінкою з їх боку. Така аналітика стане сигналом для активізації різноманітних служб, які допоможуть передбачити та попередити девіантну поведінку підлітків – поліції, соціальних та психологічних служб міста. Інший аспект використання комплексу «Безпечне місто» дозволить оперативно надати психо-

логічну або медичну допомогу людям, які цього потребують.

Ще однією перевагою концепції є турбота про екологічну безпеку населення. Зокрема, технології автоматичного розпізнавання номерних знаків (ANPR), що використовуються проєктом «Безпечне місто», можуть обмежити доступ автомобілів певного типу у так звані зони з низьким рівнем викидів [15]. Крім того, сучасні радары, датчики вологості і температури, а також детектори газу, інтегруються з камерами спостереження і рішеннями безпеки [2], що покращує екологічну ситуацію в місті, робить її більш передбачуваною та безпечною. Отже, використання проєкту «Безпечного міста» є дієвим інструментом соціальної політики, оскільки перетворює цифровий контроль на інструмент підтримки, довіри та розвитку людського капіталу. У контексті парадигми сталого розвитку такий синергетичний підхід дозволяє реалізувати концепцію «Нікого не залишити осторонь» (Leave No One Behind) – головний трансформаційний принцип Цілей сталого розвитку ООН, за якого безпека перетворюється на загальнодоступне соціальне благо.

Проте для комплексної оцінки соціальної ефективності цього проєкту в системі державного управління стандартних безпекових показників (як-от статистика розкриття злочинів) недостатньо. Оскільки вектор соціальної політики спрямований на забезпечення добробуту індивіда та збалансований розвиток громади, публічне управління потребує розробки специфічної системи індикаторів та методів вимірювання безпосередньо соціального ефекту (Social Impact).

У сучасних умовах проєкт «Безпечне місто» доцільно розглядати не лише як інструмент оперативного реагування на безпекові загрози, а як стратегічну платформу повоєнного відновлення та довгострокової трансформації територіальних громад України. В умовах постійних ракетних і дронів атак, руйнування критичної інфраструктури та зростання ризиків для цивільного населення першочерговим завданням залишається забезпечення фізичної безпеки людей, безперервності функціонування критично важливих об'єктів та оперативного реагування на надзвичайні ситуації. Водночас уже сьогодні необхідно формувати інституційні, технологічні та інфраструктурні передумови для майбутньої моделі безпечного населеного пункту, оскільки відбудова України має здійснюватися не шляхом простого відновлення довоєнної інфраструктури, а на основі принципу Build Back Better, тобто створення більш стійких, технологічно розвинених, інклюзивних та безпечних громад. У цьому контексті концепція «Безпечного міста» набуває значення складової комплексної політики повоєнного розвитку територій. Її стратегічна мета полягає у формуванні інтегрованої системи управління безпекою, яка об'єднує цифровий моніторинг, відеоаналітику, системи раннього попередження, управління транспортом, кібербезпеку, захист критичної інфраструктури, цивільний захист, екологічний моніторинг та інструменти кризового управління. На відміну від традиційного підходу, орієнтованого переважно на реагування після виникнення загрози, така модель передбачає перехід до превентивного та ризик-орієнтованого уп-

равління, за якого цифрові дані та інтелектуальні системи використовуються для прогнозування небезпек, моделювання сценаріїв розвитку кризових ситуацій і зачасного прийняття управлінських рішень. Особливого значення така трансформація набуває для територіальних громад, які зазнали або продовжують зазнавати впливу воєнних ризиків. У короткостроковій перспективі технології «Безпечного міста» можуть забезпечувати підвищення оперативності реагування на загрози, координацію дій служб цивільного захисту, контроль стану критичної інфраструктури та підтримку евакуаційних заходів. У середньо- та довгостроковій перспективі вони мають стати основою для формування нової інфраструктурної моделі громад, у якій безпека інтегрується з містобудуванням, цифровізацією, енергетичною стійкістю, транспортною мобільністю та соціальною політикою. Інвестиції в системи «Безпечного міста» слід розглядати як інвестиції подвійного призначення, що одночасно відповідають на актуальні воєнні виклики та створюють технологічний фундамент для повоєнного розвитку.

Стратегічна цінність такого підходу полягає також у тому, що безпечне середовище є необхідною умовою повернення населення, відновлення підприємницької активності та залучення інвестицій. Для внутрішньо переміщених осіб, українців, які перебувають за кордоном, іноземних інвесторів і бізнесу рівень безпеки території стає одним із ключових факторів прийняття рішень щодо проживання, повернення, розміщення виробництва або реалізації інвестиційних проєктів. Отже, система «Безпечного міста» може розглядатися як один із механізмів відновлення людського потенціалу та економічної активності територій, оскільки безпечне місто створює передумови для відновлення соціальної довіри, повернення людського капіталу, розвитку малого і середнього підприємництва та формування позитивного інвестиційного іміджу громади.

Важливо, що повоєнна модель «Безпечного міста» має бути адаптована до українських реалій і не зводиться виключно до встановлення систем відеоспостереження. Її необхідно розглядати як інтегровану цифрову екосистему територіального управління, що функціонує на основі взаємодії органів місцевого самоврядування, правоохоронних органів, служб цивільного захисту, медичних установ, підприємств критичної інфраструктури, бізнесу та громадян.

Таким чином, проєкт «Безпечне місто» необхідно позиціонувати як стратегічну ціль повоєнного відновлення та модернізації населених пунктів, а не як спробу замінити нагальні заходи реагування на воєнні загрози технологічними рішеннями. У період війни його окремі компоненти можуть використовуватися для підвищення стійкості громад і захисту населення, тоді як у повоєнний період вони мають трансформуватися в основу комплексної системи превентивної безпеки та цифрового управління територіями. Такий підхід відповідає логіці відновлення «краще, ніж було», оскільки передбачає перехід від фрагментарного відновлення пошкоджених об'єктів до створення стійких, безпечних, цифрових та інклюзивних громад, здатних протистояти не

лише воєнним, а й природним, техногенним, кібернетичним, енергетичним та соціально-економічним ризикам.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Комплекс «Безпечне місто» є не просто технічним інструментом моніторингу та контролю за поточним станом муніципального середовища. Завдяки своєму потужному аналітичному й прогностичному потенціалу, цей проєкт трансформується у стратегічний ресурс публічного управління, що забезпечує перехід до проактивної моделі реалізації соціальної політики на муніципальному та загальнодержавному рівнях. Сьогодні це цифровий каркас для нової, гуманної та ефективної соціальної політики, де технології працюють на попередження криз та захист кожної окремої людини.

З метою інтеграції комплексу «Безпечне місто» в архітектуру соціальної політики та його перетворення

на сучасний інноваційний інструмент, органам публічної влади доцільно розробити та нормативно закріпити систему індикаторів соціальної ефективності, які б відповідали цілям сталого розвитку та чітко фіксували якісні й кількісні результати реалізації соціогуманітарного вектору розвитку як на муніципальному, так і на загальнодержавному рівнях. Це конкретне завдання й буде спрямовувати вектор подальших наукових розвідок щодо проєкту «Безпечне місто». Перспективним напрямом також є формування єдиного цифрового середовища, у якому дані з різних систем можуть використовуватися для оперативного моніторингу, прогнозування ризиків і підтримки управлінських рішень із дотриманням вимог захисту персональних даних та кібербезпеки.

Література

1. Андрієнко А. О. Упровадження концепції «Smart City» в управління великими містами України : монографія / Андрієнко А. О. Вінниця, Україна : ГО «Європейська наукова платформа», 2023. 196 с. URL: <https://palsg.nmu.org.ua/ua/Sci/Monograph/Андрієнко-Е-монографія-2023.pdf> (дата звернення: 07.04.2026)
2. Відеоспостереження – більше, ніж просто засіб забезпечення безпеки. 2021. URL: <https://bezpeka.club/videosposterezhennya-bilshe-nizh-prosto-zasib-zabezpechennya-bezpeky> (дата звернення: 07.04.2026)
3. Дрок І.С. Система «Безпечне місто» як інструмент контролю за дотриманням законодавства на транспорті. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія Право*. Випуск 88: частина 2, 2025. С. 371-375. DOI : <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.88.2.50>
4. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. Чинна редакція. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr> (дата звернення: 07.04.2026)
5. Матвеева О. Мунько А. Упровадження концепції розумного міста у процеси цифрової трансформації України заради сталого розвитку. *Науковий вісник: Державне управління*, № 1(13), 2023. С.138-162 DOI: [https://doi.org/10.32689/2618-0065-2023-1\(13\)-138-162](https://doi.org/10.32689/2618-0065-2023-1(13)-138-162)
6. Негребецький В. В. Впровадження інтелектуальних систем відеомоніторингу в правоохоронну діяльність України: досвід високотехнологічних країн. URL: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-649-2-22> (дата звернення: 07.04.2026)
7. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року. Указ Президента України від 30.09.2019 р. № 722/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text> (дата звернення: 07.04.2026)
8. Публічне управління та національна безпека. За заг. редакцією В.Ф. Залужного. Навчальний посібник. Прага: Publishing house Education and Science s.r.o., 2025. 209 с. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/27879/1/Posib.pdf> (дата звернення: 07.04.2026)
9. Пустовіт О. Б., Крилова І. І. Обґрунтування запровадження проєктів «Безпечне місто» на державному рівні в Україні. *Інвестиції: практика та досвід*, № 11, 2023. С. 126-131. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.11.126>
10. Сергенюк Д. Щодо окремих напрямів формування суб'єктами публічного адміністрування безпечного середовища для населення в Україні. *National law journal: teory and practice*, 2018. Т. 31, № 3. С.54-57. URL: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/54-57_2.pdf (дата звернення: 07.04.2026)
11. Тимошенко Ю., Кисленко Д. Правоохоронна система в епоху діджиталізації. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом*. Юридичні науки, №1 (59), 2022. С. 40-45. DOI: <https://doi.org/10.32689/2522-4603.2020.1.6>
12. Angelidou M., Gountaras N., Tarani P. Engaging digital services for the creation of urban knowledge ecosystems: the case of Themi, Greece. *International Journal of Knowledge-Based Development*, 2012. Vol. 3, № 4, P. 331-350. DOI: <https://doi.org/10.1504/IJKBD.2012.050090>
13. Angelidou M., Psaltoglou A. Social innovation, games and urban planning: an analysis of current approaches. *International Journal of Electronic Governance*, 2019. Vol. 11. № 1. P. 5-22. DOI: <https://doi.org/10.1504/IJEG.2019.098807>
14. Angelidou M., Karachaliou E., Stylianidis E. Encouraging urban planning and development practice to contribute to sustainable development. A methodology and a use case. *International Journal of Real Estate and Land Planning*, 2018. Vol. 1. P. 322-330. URL: <https://scholar.archive.org/work/zr237nxyivgntit7b26jbd2awy/access/wayback/https://ejournals.lib.auth.gr/reland/article>

/download/6488/6231 (дата звернення: 07.04.2026)

15. ANPR: один з ключових елементів розумного міста. 2023. URL: <https://bezpeka.club/anpr-klyuchovyj-element-rozumnogo-mista> (дата звернення: 07.04.2026)

16. Castells M. The Rise of the Network Society. John Wiley and Sons Ltd, 2009. 656 p.

17. Kitchin R. Urban Data Power: Capitalism, Governance, Ethics, and Justice. *Data Power in Action*, 2023. P. 21-41. DOI: <https://doi.org/10.51952/9781529233551.ch002>

18. Kitchin R., Coletta C., McArdle G. Governmentality and urban control. *The Routledge Companion to Smart Cities*, 2020. P. 109-122. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781315178387-9>

19. Özdemir A., Kourtiti K., & Nijkamp P. Social policy in smart cities: the forgotten dimension. *Smart Cities in the Post-algorithmic Era*. Edward Elgar Publishing, 2019. P. 235-261. DOI: <https://doi.org/10.4337/9781789907056.00020>

Стаття надійшла 13.04.2026

Стаття прийнята до друку 27.04.2026

Доступно в мережі Internet 15.07.2026

Kadlubovych T.

Ph.D., Associate Professor

Department of International Relations and Political Consulting
Open International University of Human Development «Ukraine»

Lvivska St, 23, Kyiv, Ukraine, 03115

Email: ktanka17@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2021-2070>

Dabizha V.

Ph.D., Associate Professor

Department of International Relations and Political Consulting
Open International University of Human Development «Ukraine»

Lvivska St, 23, Kyiv, Ukraine, 03115

E-mail: verynychik@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7000-4635>

THE "SAFE CITY" PROJECT AS AN INSTRUMENT FOR INTEGRATING INNOVATIONS INTO SOCIAL POLICY

The article attempts to demonstrate that the "Safe City" project is not merely an innovative technical tool for monitoring citizens' vital activities, but also an effective instrument for integrating innovations into social policy, aimed at enhancing safety, inclusivity, and the overall quality of social life. Based on the analysis of scientific literature, it has been concluded that the "Safe City" information and analytical complex represents a complex hierarchical system operating at multiple levels and comprising interconnected subsystems of safety, automation, coordination, and interaction, as well as an environmental subsystem. Concurrently, it serves as a foundational element of the digital transformation of municipal management, enabling the creation of a unified urban information space to achieve sustainable development goals and implement social policy innovations. Furthermore, this tool acts as a strategic foundation for the post-war recovery of Ukrainian cities. It has been proved that the digital transformation of urban space through smart technologies – embodied by the "Safe City" project – optimizes the quality of life, increases the level of social protection, and enhances civic cohesion. It functions as an effective instrument for ensuring social justice and establishes a reliable framework for increasing citizen trust in public administration authorities. Due to its robust analytical and predictive potential, this project transforms into a strategic resource for public administration, ensuring a transition to a proactive model of social policy implementation at both municipal and national levels. At the same time, the integration of the "Safe City" complex into the architecture of social policy and its transformation into a modern innovative tool requires public authorities to develop and legally consolidate a system of social efficiency indicators. These indicators must align with the Sustainable Development Goals (SDGs) and clearly capture the qualitative and quantitative results of implementing the socio-humanitarian development vector at both municipal and state levels.

Key words: public administration, public policy, social policy, "Safe City" project, safety.

References

1. Andriienko, A. O.(2023). *Uprovazhennia kontseptsii «Smart City» v upravlinnia velykymy mistamy Ukrainy*. HO «Ievropeiska naukova platforma». <https://palsg.nmu.org.ua/ua/Sci/Monograph/Андрієнко-Е-монографія-2023.pdf> (Retrieved April 7, 2026)

2. Videosposterezhennia – bilshe, nizh prosto zasib zabezpechennia bezpeky. (2021). <https://bezpeka.club/videosposterezhennia-bilshe-nizh-prosto-zasib-zabezpechennia-bezpeky> (Retrieved April 7, 2026)
3. Drok, I.S. (2025). Systema «Bezpechne misto» yak instrument kontroliu za dotrymanniam zakonodavstva na transporti. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. Serii Pravo*, 88(2), 371-375. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.88.2.50>
4. Konstytutsiia Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 r. № 254k/96-VR. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1996. № 30. St. 141. Chynna redaktsiia. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр> (Retrieved April 7, 2026)
5. Matveieva, O., & Munko, A. (2023). Uprovadzhennia kontseptsii rozumnoho mista u protsesy tsyfrovoy transformatsii Ukrainy zarady staloho rozvytku. *Naukovyi visnyk: Derzhavne upravlinnia*, 1(13), 138-162 DOI: [https://doi.org/10.32689/2618-0065-2023-1\(13\)-138-162](https://doi.org/10.32689/2618-0065-2023-1(13)-138-162)
6. Nehrebetskyi, V. V. Vprovadzhennia intelektualnykh system videomonitorynhu v pravookhoronnu diialnist Ukrainy: dosvid vysokotekhnolohichnykh krain. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-649-2-22> (Retrieved April 7, 2026)
7. Pro Tsili staloho rozvytku Ukrainy na period do 2030 roku. Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 30.09.2019 r. № 722/2019. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text> (Retrieved April 7, 2026)
8. Zaluzhnyi, V. F. (Ed.). (2025). *Publichne upravlinnia ta natsionalna bezpeka*. Publishing house Education and Science s.r.o. <http://repositse.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/27879/1/Posib.pdf> (Retrieved April 7, 2026)
9. Pustovit, O. B., & Krylova, I. I. (2023). Obgruntuvannia zaprovadzhennia proektiv «Bezpechne misto» na derzhavnomu rivni v Ukraini. *Investysii: praktyka ta dosvid*, 11, 126-131. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.11.126>
10. Serheniuk, D. (2018). Shchodo okremykh napriamiv formuvannia subiektamy publichnoho administruvannia bezpechnoho seredovyscha dlia naselennia v Ukraini. *National law journal: theory and practice*, 31(3), 54-57. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/54-57_2.pdf (Retrieved April 7, 2026)
11. Tymoshenko, Yu., & Kyslenko, D. (2022). Pravookhoronna systema v epokhu didzhytalizatsii. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Yurydychni nauky*, 1(59), 40-45. DOI: <https://doi.org/10.32689/2522-4603.2020.1.6>
12. Angelidou, M., Gountaras, N., & Tarani, P. (2012). Engaging digital services for the creation of urban knowledge ecosystems: the case of Themi, Greece. *International Journal of Knowledge-Based Development*, 3(4), 331-350. DOI: <https://doi.org/10.1504/IJKBD.2012.050090>
13. Angelidou, M., & Psaltoglou, A. (2019). Social innovation, games and urban planning: an analysis of current approaches. *International Journal of Electronic Governance*, 11(1), 5-22. DOI: <https://doi.org/10.1504/IJEG.2019.098807>
14. Angelidou, M., Karachaliou, E., & Stylianidis, E. (2018). Encouraging urban planning and development practice to contribute to sustainable development. A methodology and a use case. *International Journal of Real Estate and Land Planning*, 1, 322-330. <https://scholar.archive.org/work/zr237nxyivgntit7b26jbd2awy/access/wayback/https://ejournals.lib.auth.gr/reland/article/download/6488/6231> (Retrieved April 7, 2026)
15. ANPR: odyin z kliuchovykh elementiv rozumnoho mista. (2023). <https://bezpeka.club/anpr-klyuchovyj-element-rozumnogo-mista> (Retrieved April 7, 2026)
16. Castells, M. (2009) *The Rise of the Network Society*. John Wiley and Sons Ltd.
17. Kitchin, R. (2023). Urban Data Power: Capitalism, Governance, Ethics, and Justice. In Söderström, O., & Datta, A. (Eds.) *Data Power in Action* (pp. 21-41). Bristol University Press. DOI: <https://doi.org/10.51952/9781529233551.ch002>
18. Kitchin, R., Coletta, C., & McArdle, G.(2020). Governmentality and urban control. In Willis, K.S., & Aurigi, A. (Eds.). *The Routledge Companion to Smart Cities* (pp. 109-122). Routledge. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781315178387-9>
19. Özdemir, A., Kourtiti, K., & Nijkamp, P. (2019). Social policy in smart cities: the forgotten dimension. In Komninos, N., & Kakderi, C. (Eds.). *Smart Cities in the Post-algorithmic Era* (pp. 235-261). Edward Elgar Publishing. DOI: <https://doi.org/10.4337/9781789907056.00020>

Received 13 April 2026

Approved 27 April 2026

Available in Internet 15.07.2026

Цитування згідно ДСТУ 8302:20

Кадлубович Т.І., Дабіжа В.В. Проект «Безпечне місто» як інструмент інтеграції інновацій у соціальну політику // Економіка харчової промисловості. 2026. Т.18, вип. 2. С. 66-72. doi 10.15673/fe.v18i2.3577

Cite as APA style citation

Kadlubovych, T. & Dabizha, V. (2026). The "Safe City" project as an instrument for integrating innovations into social policy. *Food Industry Economics*, 18(2), 66-72. doi 10.15673/fe.v18i2.3577